

İsraf; gereksiz, amaçsız ve yararsız yere mal, emek, zaman ve kaynak harcamasıdır. Aynı zamanda İsraf; bilinçsiz bir harcama, haksız ve yersiz bir yok edıştır. Hiç bir kaynak sınırsız değildir.

Ülkemizde toplumsal menfaatlerin ön plana çıkarılması, topyekün kalkınma ve refahın sağlanması, kaynakların etkin ve verimli kullanılması hayati önem taşımaktadır.

İsrafın önlenmesi ve üretimin artırılması için çalışılırken, amaçsız ve yararsız harcamaya yol açan faktörlerle mücadele edilmesi herkesin görevidir. Diğer taraftan, israfla mücadele vatandaşlarımızın faydasına olacak erdemli bir davranıştır. Çünkü, ülkemizin kaynakları tüm insanlarımızın ortak malıdır.

Ülkemizin karşılaştığı ekonomik ve sosyal sorunlar, yönetim politikalarından kaynaklanan israfın bir sonucudur.

Günlük hayatın her safhasında kaynaklar kullanılırken, azami tasarrufun sağlanması yanında, çevrenin bozulmasının engellenmesi, israfı önlemenin toplumdaki her bireyin görevi olduğu bilincinin geliştirilmesi, kamu açıklarının azaltılması, vatandaşlarımızın vergilerinin israf edilmemesi ancak, toplumda israfı önleme bilinci ve sorumluluğunun geliştirilmesiyle mümkün olabilecektir.

Bu konuda öncelik, kamu yönetiminin israf alanlarını belirleyerek gerekli tedbirleri almasıdır.

Genel olarak israf alanları büyüklüklerine göre şöyle sınıflandırılabilir:

- **Altın israf alanları**
- **Gümüş israf alanları**
- **Bronz israf alanları**
- **Bireysel israf alanları**

1) En Çok İsrafın Olduğu Altın Alanlar: Çeşitli alanlarda kamu açıklarına yol açan kötü yönetim ve yolsuzluk, israfa yol açan en önemli alanlardır. Bunun sonucu olarak, 2003 yılında yaklaşık 52,6 katrilyon lira iç borç faiz ödemesi yapılmıştır.

Bankacılık ve ihalelerdeki kayıp ve kaçaklar da yaklaşık 66 milyar dolardır.

2) Altın Alanlara Nazaran Daha Az İsrafın Olduğu Gümüş Alanlar:

Sosyal güvenlik kuruluşlarının kötü yönetimden kaynaklanan açıkları, 2003 yılında 15,5 katrilyon liradan daha fazla olarak gerçekleşmiştir.

3) Gümüş Alanlara Nazaran Daha Az İsrafa Sebep Olan Bronz Alanlar: Kamu yönetiminin her kesiminde yapılan israflar ile devletin hizmet yapmak için ihtiyaç duyduğunun dışında kalan fazla bina, tesis, araç, gereç, eskimiş sistemler ve arabalar oluşturmaktadır.

4) Bireysel İsraf Alanları: Tüketici bilgi ve bilincinden yoksunluk sonucunda her kesimdeki küçük israflar ve kayıplar olarak tanımlanabilir. Özellikle günlük ekmek, su, ilaç ve enerji israfı trilyonlarca liralık kaynak israfına yol açmaktadır.

Kalkınan, büyüyen ve mükemmelliğe doğru yol alan bir Türkiye'nin oluşturulmasını hedefleyen "2004 Türkiye İsrafı Önleme ve Verimlilik Yılı" faaliyetlerinde, resmi ve özel bütün kurum ve kuruluşlarımıza işlemlerinde **sıfır hatayı hedefleyen Altı Sigma**

Yönetim Yaklaşımı ile kaynakların %20'si ile çıktıların %80'ni öngören 80/20 Prensibi'nin uygulanmasını öneriyoruz.

Türkiye, israfı önleme ve verimlilik konusunda yeni bir dönemi ve anlayışı başlatmanın görev ve sorumluluğunu yerine getirmeye kararlı olmalıdır.

YUKARIDA BELİRTİLEN İSRAF ALANLARINDAN YALNIZCA 2003 YILINDA YAKLAŞIK 52.6 KATRİLYON TL İÇ BORÇ FAİZ ÖDEMESİ YAPILMAYIP TASARRUF ELDE EDİLMİŞ OLSAYDI SÖZKONUSU MİKTARLA;

- Her biri 60 milyar lira değerinde 875 bin konut yapılabilir ve konut sorunu tamamen çözümlenme yoluna gidilebilirdi.
- Her birisi 300 yataklı ve tanesi 19 trilyon değerinde 2,700 hastane, ülkemizdeki sağlık sistemi tamamen rahatlatılmış olurdu.
- Her birisi 1 trilyon 250 milyar lira değerinde 16 derslikli 42 bin ilköğretim okulu yapılarak eğitimde fiziki kapasite artırılarak, her dersane 30 öğrencinin okutulması hedefi yerine getirilmeye başlanmış olabilirdi.
- Kilometresi 1 trilyon 500 milyar olan 35 bin km otoyol yapılarak ülke kalkınması için gerekli ulaşım altyapısı tamamlanırdı.
- İstanbul için hayal edilen ve yaklaşık 2.6 milyar dolar krediye ihtiyaç duyulan İstanbul tüp geçit projesinden 8 tanesi tamamlanırdı.
- Her bir ihracatçı veya KOBİ'ye 150 milyar kredi verilmiş olsaydı, 290,000 işletmeye kredi verilebilirdi.
- Yoksulların işadamı olması çerçevesinde, her bir dar gelirliye 2 milyar kredi verilmesi durumunda, halen Türkiye'de fakirlik sınırı altındaki 26 milyon 300 bin vatandaşın ülke ekonomisine katkıları sağlanıp, gelir dağılımındaki adaletsizlik önlenerek, refah seviyesi geliştirilebilirdi.